

**שאלון ניסוח מסמך משפטי - מועד נוב 2016****1. סדר דין אזרחי**

חברת העולם הגדול, חברת חוץ שמקום מושבה בארה"ב, הגישה תביעה כספית בסכום של 10,000,000 ש"ח נגד חברת ישראל בע"מ, חברה פרטית ישראלית שפעלה כזכיינית מטעמה בישראל. התביעה נתמכת בחוות דעת של רואה חשבון מישראל. במהלך הליך גילוי מסמכים ארוך, החלטת כעורך דינה של חברת ישראל בע"מ לפנות בבקשה לבית משפט לחייב את התובעת ליתן ערובה לתשלום הוצאות הנתבע.

**נסח/י בקשה מנומקת לבית המשפט, יש לפרט מיהו הפורום אליו מופנית הבקשה, מהו הסעד הספציפי המבוקש, סוג הערובה, היקפה, האם יש להתנות תנאים, אין מניעה להוסיף פרטים עובדתיים לפי שיקול דעתך כחלק מנימוקי הבקשה.**

**2. סדר דין פלילי**

ביום 1.1.2016 זוכה הנאשם בפסק דין שניתן על ידי בית משפט מחוזי בנוכחות באי כח הצדדים, ביום 1.2.2016 פתחו הפרקליטים בפרקליטות המדינה בשביתה שנמשכה עד ליום 1.3.2016. מדינת ישראל משוכנעת כי בפסק הדין נפלו טעויות מהותיות המצדיקות הגשת ערעור, והיא מבהירה כי מיד עם שימוע פסק הדין היא הודיעה לנאשם כי בכוונתה להגיש ערעור.

מיד עם סיום השביתה התבקשת לנסח בקשה להארכת מועד להגשת ערעור.

**יש לנסח בקשה מנומקת להארכת מועד ולהבהיר לאיזה ערכאה יש להגישה, יודגש כי סיכוי הערעור גבוהים, אין מניעה להוסיף פרטים עובדתיים לפי שיקול דעתך כחלק מנימוקי הבקשה.**

**3. מינהלי**

הנכם מייצגים חייב בדיון בחוב בפני הרשם לענייני המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות. במהלך הדיון אמר הרשם אמירה שמתוכה עולה חשש ממשי למשוא פנים כלפי החייב. טענתם טענת פסלות באופן מייד, אך הרשם דחה אותה בנימוק שהוא מסוגל לדון בעניין כדון. בדעתכם להגיש ערעור על החלטת הרשם שלא לפסול את עצמו.

**ערכו את הערעור והשלימו את הפרטים הנדרשים.**

**שאלה 1 - סדר דין אזרחי**

ת"א 55055-05-16

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

**בעניין שבין :** **חברת ישראל בע"מ, ח"פ 1357888423**  
 ע"י ב"כ עו"ד ראובן שילוני, מ"ר 2222  
 מרח' מטודלה 21 רמת גן 91680  
 טל': 02-6293875 ; פקס: 02-62384753

המבקשת  
(הנתבעת)

- נגד -

**חברת העולם הגדול, ח"פ (ארה"ב) AB136475**  
 ע"י ב"כ עו"ד יצחק גרשון, מ"ר 1111  
 מרח' הרצל 12 רמת גן 91020  
 טל': 02-6299999 ; פקס: 02-6288888

המשיבה  
(התובעת)

**בקשה מטעם הנתבעת לחייב את התובעת בהפקדת ערבון**

1. התובעת בהליך דנן היא חברה שמקום מושבה בארצות-הברית. כפי שנטען בכתב ההגנה, הנתבעת סבורה שהתביעה היא מופרכת לחלוטין, וכפי שיוכח בהמשך ההליך - דינה להידחות.
2. כאמור, התובעת היא חברת חוץ, כמשמעה בחוק החברות, התשנ"ט-1999 (להלן: **החוק**), ואחריות בעלי המניות בה מוגבלת. בהתאם לסעיף 353א לחוק, מתבקש אפוא בית המשפט הנכבד להורות כי החברה תיתן ערובה מספקת לתשלום הוצאות הנתבעת אם תזכה בדין, ולעכב את ההליכים עד שתיתן ערובה זו (ראו: רע"א 10905/07 **נאות אואזיס נ' זיסר**, החלטה מיום 13.7.08).
3. בהתאם להלכה הפסוקה, בתביעה שהוגשה על-ידי חברה שאחריות המניות בה מוגבלת, **יורה** בית המשפט לתובעת, לבקשת הנתבעת, להפקיד ערובה לתשלום הוצאותיה אם תזכה בדין. רק אם נסיבות העניין אינן מצדיקות זאת, או שהתובעת הוכיחה שתוכל לשלם את ההוצאות האמורות, יימנע בית המשפט מחיובה בהפקדת ערובה. בנסיבות העניין, אף אחד מחריגים אלו אינו מתקיים. על כן, יש לחייב את התובעת בהפקדת ערובה, כתנאי להמשך הדיון בתובענה, ובית המשפט הנכבד מתבקש כאמור להורות על כך.
4. אף אלמלא הייתה התובעת חברה שאחריות המניות בה מוגבלת, היה מקום לחייבה בהפקדת ערובה לתשלום הוצאות הנתבעת. התובעת היא כאמור חברה שמקום מושבה בארצות-הברית, ועל כן יהיה קושי ניכר בגביית הוצאות ממנה, אם ייפסקו. גם מסיבה זו, ובהתאם לתקנה 519 לתקנות סדר הדין האזרחי, התש"ס-1980 (להלן: **התקנות**), מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את התובעת במתן ערובה לתשלום הוצאות הנתבעת.
5. בהתאם לפסיקה, בית המשפט יחייב את התובעת בהפקדת ערובה, בהתאם לסעיף 519 לתקנות, תוך איזון בין זכות הגישה לערכאות לבין זכותו של הנתבע שלא יצא מפסיד אם תידחה התביעה נגדו. במסגרת זו ישקול בית המשפט שיקולים כגון סיכויי ההליך, מורכבותו, היותו של התובע תושב חוץ, יכולתו הכלכלית, מיהות הצדדים ומידת תום הלב בנקיטת ההליך.
6. כפי שפורט בכתב ההגנה, הנתבעת סבורה שהתביעה היא תביעת סרק וכי סיכויי ההליך הם קלושים. במקביל, כאמור, התובעת היא חברת חוץ, וכפי שעולה מכתב התביעה - היא סובלת מקשיים כלכליים. בנסיבות אלה, בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה, יש לחייב את התובעת בהפקדת ערובה לתשלום הוצאות הנתבעת לאחר דחיית התובענה.
7. **באשר לסוג הערובה** - נוכח מורכבות ההליך, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות כי התובעת תפקיד ערבון בסך 300,000 ₪ להבטחת תשלום ההוצאות שייפסקו נגדה בתום ההליך.
8. העובדות שבבקשה זו נתמכות בתצהירה של הנתבעת.

**היום, א' באייר תשע"ו, 8.5.16**

ראובן שילוני, עו"ד  
 ב"כ הנתבעת

**שאלה 2 - סדר דין פלילי**

**בבית המשפט העליון**

**שבבתו כבית משפט לערעורים פליליים**

**בש"פ 4555/16**

**בעניין שבין :**

**מדינת ישראל**

ע"י פרקליטות המדינה

מרר' צלאח א דין 29, ירושלים

טל': 02-6299999 ; פקס: 02-6288888

- נ ג ד -

**ה מ ב ק ש ת**

**ראובן, ת"ז 004499523**

ע"י ב"כ עו"ד ראובן שילוני, מ"ר 2222

מרר' מטודלה 21 רמת גן 91680

טל': 02-6293875 ; פקס: 02-62384753

**ה נ א ש ם**

**בקשה לארכה להגשת ערעור על הכרעת הדין בת"פ 13-05-3444**

1. ביום 1.1.16 ניתנה הכרעת הדין בת"פ 13-05-3444 (להלן: **הכרעת הדין**), ובה זוכה הנאשם מעבירת השוד שיוחסה לו בכתב האישום שהוגש נגדו. הכרעת הדין מצורפת לבקשה זו כנספח.
2. בהתאם לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, המועד האחרון להגשת ערעור על הכרעת הדין חל ביום 15.2.16.
3. ביום 1.2.16, בטרם חלף המועד להגשת ערעור על הכרעת הדין, נפתחה שביתת הפרקליטים בפרקליטות המדינה, שבמסגרתה לא הוגשו כתבי בי-דין מטעם המדינה לבתי המשפט. שביתה זו נמשכה עד ליום 1.3.16. בנסיבות אלה, ועל אף שהמדינה ביקשה לערער על הכרעת הדין, לא הוגש ערעור כאמור. יחד עם זאת, עוד ביום 1.1.16, במעמד שימוע הכרעת הדין, הודיעה הפרקליטה שייצגה את המדינה בהליך בפני בית המשפט קמא לנאשם כי בכוונת המדינה להגיש ערעור על הכרעת הדין.
4. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את המועד להגשת ערעור ולאפשר למדינה להגיש ערעור על הכרעת הדין. הודעת הערעור מצורפת לבקשה זו.
5. בהתאם להלכה הפסוקה, ובניגוד להליכים אזורחיים, לא נדרש "טעם מיוחד" למתן ארכה להגשת ערעור בהליך פלילי. מנגד, נדרש לשם כך "טעם ממשי המניח את הדעת", והנטל המוטל על כתפי המדינה המבקשת ארכה כבד יותר מהנטל המוטל בנסיבות דומות על כתפי הנאשם. בין השאר, על בית המשפט לשקול את משך האיחור, את הסיבה לו ואת סיכויי ההליך.
6. באשר למשך האיחור והסיבה לו - כאמור לעיל, בין הימים 1.2.16 ו-1.3.16 שבתו הפרקליטים, ועל כן לא ניתן היה להגיש את הערעור. שביתה היא זכותו של כל עובד, ושביתת פרקליטים במטרה להגן על זכויותיהם היא ללא ספק עילה מוצדקת לכך שכתב הערעור לא הוגש במועד. בניגוד לבעל דין פרטי, המדינה אינה יכולה להיות מיוצגת על ידי עורך דין אחר, ועל כן נבצר מהמדינה להגיש את הודעת הערעור בתקופת השביתה.
7. הבקשה דן מוגשת למחרת היום שבו הסתיימה השביתה, בהזדמנות הראשונה וללא עיכוב.
8. באשר לסיכויי ההליך - המדינה סבורה שהם גבוהים ביותר. בית המשפט קמא זיכה את הנאשם מכוח "הגנה מן הצדק" מן הטעם ששותפיו של הנאשם לעבירה לא הועמדו לדין, וזאת לאחר שביתת המשפט קיבל נתונים שגויים שלפיהם אין בכוונת המדינה למצות את הדין עם שותפיו לעבירה.
9. שיקול נוסף שיש לשקול בענייננו הוא האינטרס הציבורי. על פי כתב האישום, הנאשם שדד כספים מחסרי ישע, והאינטרס הציבורי מחייב את מיצוי הדין עמו כדי למנוע ביצוע מעשים דומים בעתיד.
10. כפי שנכתב לעיל, נציגת המדינה הודיעה לנאשם עוד ביום 1.1.16 כי בכוונת המדינה להגיש ערעור על הכרעת הדין. הודעה זו מקהה את טענת ההסתמכות של הנאשם על זיכוי, שהרי היה עליו לדעת כי מייד עם סיום השביתה יוגש ערעור על הכרעת הדין.
11. בנסיבות אלה מתבקש בית המשפט הנכבד כאמור לדחות את המועד להגשת הערעור על הכרעת הדין עד למועד הגשת בקשה זו, ולקבל לרישום את הודעת הערעור המצורפת לבקשה זו.

**היום, 2.3.16**

חיים מדינת, עו"ד  
סגן בכיר בפרקליטות המדינה

**שאלה 3 - מינהלי**

עש"א 16-04-47365

בבית משפט השלום בחיפה  
בפני כב' הנשיא

בעניין שבין: יסמין, ת"ז 135353535

ע"י ב"כ עו"ד ראובן שילוני

מרח' יפו 12 ירושלים 91020

טל': 02-6299999 פקס: 02-6288888

ה מע ר ע ר ת

- נ ג ד -

1. המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, לשכת חיפה  
2. בנימין, רשם המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, לשכת חיפה

3. מדינת ישראל

המשיבה 3 ע"י פרקליטות מחוז חיפה

מרח' הפרקליטות 5, חיפה

טל': 04-6293875; פקס: 04-62384753

ה מ ש י ב י ם

הודעת ערעור

מוגש בזה ערעור על החלטת המשיב 2 מיום 1.3.16 שלא לפסול עצמו מלדון בבקשת המערערת לפריסת חובה. נשיא בית המשפט הנכבד מתבקש אפוא לדון בעניין, או לקבוע שופט אחר שידון בו, ולבטל את החלטת המשיב, כפי שיפורט להלן.

1. המערערת חויבה בקנס בסך 10,000 ₪ במסגרת תיק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות (להלן: **המרכז**) מס' 1234567.

2. ביום 1.1.16 הגישה המערערת בקשה לפריסת החוב, כך שתשלם אותו (לרבות הפרשי ריבית והצמדה) ב-50 תשלומים בסך 215 ₪ כ"א.

הבקשה לפריסת החוב מצורפת ומסומנת **מע/1**.

3. ביום 1.3.16 התקיים דיון בבקשה, בפני המשיב 2. במהלך הדיון אמר המשיב 2 כי סיכויי הבקשה קלושים וכי הוא אינו נוהג לקבל בקשות לפריסת חוב של "בנות בכייניות".

4. מייד לאחר שנאמרו דברים אלו מפי המשיב 2, הודיע הח"מ כי הוא מבקש ממנו לפסול עצמו מלדון בבקשה, שכן מדבריו עולה חשש ממשי למשוא פנים כלפי המערערת. המשיב 2 דחה את הבקשה וקבע כי הוא מסוגל לדון בעניין כדין. הח"מ הודיע למשיב 2 כי בכוונתו לערער על ההחלטה, והמשיב 2 הודיע כי הוא מעכב את הדיון בבקשה לפריסת החוב עד להכרעה בערעור.

החלטת המשיב 2 מצורפת ומסומנת **מע/2**.

5. בנסיבות אלה, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את הערעור ולהורות על פסילתו של המשיב 2 מלדון בבקשה.

6. בהתאם לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התש"ם-1980 (להלן: **חוק בתי המשפט**), שופט לא ישב בדיון בנסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט. אמת מידה זו חלה על שופטים, אולם היא חלה גם על רשמי המרכז, הנושאים בתפקיד מעין-שיפוטי ומקבלים החלטות מעין-שיפוטיות. הדברים החמורים שנאמרו על ידי המשיב 2, וכינוייה של המערערת בתואר "בת בכיינית", מעלים ללא ספק חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט, ואין למערערת ולציבור כל אמון ברשם המתבטא בצורה כזו.

7. בהתאם לסעיף 6א לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995, בשילוב עם סעיף 3ב לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967, ועם סעיפים 104 ו-77א לחוק בתי המשפט, נשיא בית משפט השלום או שופט שהוא הסמך לכך מוסמכים לדון בערעור על החלטות בבקשות פסלות של רשמי המרכז. נשיא בית המשפט הנכבד מתבקש אפוא לקבל את הערעור, לבטל את החלטת המשיב 2 ולהורות כי הוא פסול מלדון בעניינה של המערערת.

8. העובדות שבבקשה זו נתמכות בתצהירה של המערערת.

**היום, 10.3.16**

ראובן שילוני, עו"ד  
ב"כ המבקשת